

РЕШЕНИЕ

№ 1842

гр. София, 19.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 19.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **2532** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл.298 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Р. М. М.-К. срещу действия Зам.Министър на културата, обективирани в писмо изх. 08-00-282 от 09.05.2012г.

В жалбата се излага, че ответната страна е допуснала процесуално нарушение по см. на чл.288 ал.3, изр.2 АПК и по см. на чл.271 ал.6 АПК.

Ответната страна- Министерство на културата е депозирала по реда на чл.297 ал.3 АПК на 28.05.2012г. мотиви за извършените от нея изпълнителни действия, като излага в тази връзка доводи за неоснователност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № РД-15-110/20.07.2010г. на Областен управител на Област С. е наредено да се из земе на основание чл.80 ал.1 ЗДС от патримониума на [фирма] и [фирма] част от недвижим имот-публична държавна собственост- ресторант, винарна и пиано-бар /преустроен ресторант/, съставляваща обособена част от сградата, находяща се в [населено място], [улица] /с вход откъм [улица]/.

Със съдебно решение № 4097 от 09.12.2010г. по адм.дело № 5957/2010г. на АССГ, II-ро отделение, 24 състав е била отхвърлена жалбата на [фирма] срещу Заповед № РД-15-110/20.07.2010г. на Областен управител на Област С..

Със съдебно решение № 5134/09.04.2012г. по адм.дело № 3389/2011г. ВАС на РБ, III-то отделение е оставил в сила съдебния акт на първоинстанционния съд.

Видно от представените в административната преписка писмени доказателства- Постановление № РД-15-047/20.04.2012г. на Областен управител на Област С. е наредено да се иззме от държанието на [фирма] част от имот- публична държавна собственост, представляващ ресторант, винарна и пиано-бар, находящи се в [населено място], [улица] /с вход откъм [улица]/. Определен е срок за доброволно изпълнение и предаване на Министерство на културата до 17 часа на 17.05.2012г. При липса на доброволно изпълнение принудителното такова е насрочено за 18.05.2012г. от 10.00 часа.

С писмена молба вх.№ 08-00-282/04.05.2012г. жалбоподателят [фирма] е сезирал органа по изпълнението с искане за неговото отсрочване на основание чл.288 ал.3 АПК, като е посочено, че Б. В.” АД е наемател на имота по силата на договор за наем № РД-11-347/22.12.2003г., а анекса към него № РД-11-425/23.12.2004г. е нищожен.

С оспореното писмо изх.№ 08-00-282 от 09.05.2012г. Зам.Министъра на културата, упълномощен по силата на Заповед № РД-09-155/03.05.2012г. е отказъл да отложи изпълнението на административния акт.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно нормата на чл.268 т.1 АПК на принудително изпълнение подлежат и съставляват изпълнително основание по см. на АПК влезлите в законна сила индивидуални административни актове.

В процесната спорна хипотеза изпълнително основание, въз основа на което е започнало изпълнителното производство от органа по изпълнението е ЗАПОВЕД № РД-15-110/20.07.2010г. на Областен управител на Област С.. Този индивидуален административен акт е влязъл в законна сила на 09.04.2012г., поради което и следва да бъде изпълнен по реда на чл.267 и сл. АПК.

Областен управител на Област С. е образувал изпълнително производство на 20.04.2012г. по привеждане в изпълнение на административния акт на основание чл.276 АПК, като е изпълнил законовото си задължение по см. на чл.277 АПК и е изпратил до длъжника [фирма] покана за доброволно изпълнение, което е следвало да се осъществи до 17.05.2012г. – 17.00 часа. Видно от Протокол от 17.05.2012г. такова не се е реализирало, поради което на 18.05.2012г. от 10.00 часа се е пристъпило към принудително изземване на имота-публична държавна собственост.

Фактическият състав на разпоредбата на чл.288 ал.3 АПК, на която в изпълнителното производство се е позовал жалбоподателят [фирма] изисква кумулативното проявление на следните материално-правни предпоставки: 1.недвижимият имот, държанието върху който следва да бъде предадено да се намира във фактическа власт на трето лице, 2. правата, които третото лице заявява трябва да са съществували при издаването на изпълнителното основание, 3. претендираните права да се засягат от изпълнителното основание.

В настоящата спорна хипотеза, в изпълнителното производство не са представени никакви писмени доказателства, че към датата на изпълнението на влезлия в законна сила административен акт [фирма] упражнява фактическа власт върху недвижимия имот, находящ се в [населено място], [улица]. В развите се съдебни производства по оспорване законосъобразността на Заповед №

РД-15-110/20.07.2010г., като страна по делото в качеството на жалбоподател е участвало [фирма], нещо повече именно по искане на това юридическо лице е било постановено определение № 9606/29.06.2011г. по адм.дело № 7363/2011г. на ВАС на РБ, 5-членен състав, с което е било спряно изпълнението на административния акт, поради което следва са се наложи извод, че с издаването и изпълнението на заповедта по чл.80 ЗДС се засягат законните права и интереси на [фирма]. Жалбоподателят основава своите твърдения на сключен договор за наем № РД-11-34/22.12.2003г., но видно от Анекс към него № РД-11-425/23.12.2004г. [фирма] в качеството му на наемател на вещта е заменен от [фирма]. Длъжникът [фирма] се е задължил и приел всички клаузи по договора за наем с Министерство на културата, поради което следва да се приеме, че към дата- 20.07.2010г. и към датата на принудителното изпълнение- 18.05.2012г. фактическа власт върху недвижимия имот е упражнявало [фирма] по отношение на което търговско дружество е реализирано изпълнението. Нито към датата на издаване на изпълнителното основание, нито към датата на влизане в сила на Заповед № РД-15-110/20.07.2010г. – 09.04.2012г. няма постановено и влязло в законна сила съдебно решение по предявен установителен иск, с което да е прогласена /обявявена/ нищожността на Анекс № РД-11-425/23.12.2004г. По така изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл.146 АПК във вр.чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за извършване на изпълнителните действия по реда и на основанията на АПК от органа по изпълнението, образуване на изпълнително производство въз основа на влязло в законна сила изпълнително основание и без да е допуснато процесуално нарушение по см. на чл.288 ал.3 АПК . Жалбата се явява изцяло недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II Административно отделение, 22 състав на основание чл.294- чл.298 АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от Р. М. М.-К. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу действия Зам.Министър на културата, обективирани в писмо изх. 08-00-282 от 09.05.2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.298 ал.4 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

